

Udgift af 480 Mill. Kr., at afholde Resten ved Laan. Dette er jo ogsaa forudset, idet vi optog Statslaan i Juni Maaned paa 60 Mill. Kr., og Rigsdagen har jo tidligere været enig med Finansministeren i, at det vel lod sig forsvare ved et saadant Laan at bøde paa den manglende Indtægt, at det vel lod sig forsvare, at man ikke paalagde netop den Slægt, der nu lever, alle Byrder ved disse ulykkelige Aar, men ogsaa lod nogen Byrde falde paa en senere Slægt.

Man kunde maaske mod min Opstilling indvende, at jeg ikke har regnet med Udgiften paa § 26, og det er jo meget muligt, at der kan komme en Udgift dér af en Snes Millioner Kroner, men jeg maa overfor dette anføre, at naar jeg regner med en Afskrivning eller Nedskrivning af 20 Mill. Kr., er det jo ikke Penge, der direkte udgaar af Statskassen i det indeværende Finansaar; Pengene er udgivne, men Varebeholdningerne nedskrives med dette Beløb, og man vil altsaa kunne møde en Udgift endog paa 20 Millioner paa § 26 med de nødvendige likvide Midler.

Naturligvis vil der fra mange Sider gøres Indsigelse mod dette, at Statsgælden stiger. Jeg saa for nylig i en Artikel i et Blad, hvor alt, hvad der foretages finansielt, blev angrebet, ogsaa den Anke anført, at Rigsdagen øste Millioner ud — skønt dog alle Partier i Rigsdagen er enige om at bevilge disse Millioner —, at Statsgælden øgedes med rivende Fart. Ja, kan vi nu egentlig sige, at Statsgælden øges med rivende Fart? Nu er i det femte Krigsaar Statsgælden 652 Mill. Kr., det er en Forøgelse af omtrent 300 Mill. Kr. i Krigsaarene, idet Statsgælden den 1. April 1914 var 358 Mill. Kr. og den 1. April 1920 vil være omtrent 652 Mill. Kr., hvis den ikke yderligere forøges. I denne Henseende vil jeg anføre, at samtidig er der anbragt i fremmed Valuta omtrent 100 Mill. Kr., som vel er inddragne i Kassebeholdningen, men som ikke er anvendte, nemlig det Beløb, som tilførtes Statskassen ved Overdragelsen af de Vestindiske Øer. Der kan maaske være Grund til at se hen til, at Københavns Kommune har forøget sin Gæld i disse Krigsaar med omtrent 100 Mill. Kr. Er det da egentlig saa særdeles meget, naar Staten har forøget sin Gæld med 300 Mill. Kr., hvoraf der, som sagt, er Ækivalent for de 100 Mill. Kr.s Vedkommende?

Hvad Renten angaar, saa var den i 1913—14 12,4 Mill. Kr., og den vil i næste

Finansaar være 26,8 Mill. Kr., altsaa en Forøgelse af 14,4 eller omtrent 14½ Mill. Kr. Men man vil dog ikke, da vi nu sikkert kommer op paa Budgetter paa mindst 200 Mill. Kr., regne en saadan Udgift for særdeles byrdefuld. Det vilde være mærkeligt, om vi ikke kunde klare dette, og derfor, hvis virkelig den danske Stat — som jeg før har sagt — skulde slippe ud af denne Tid med alt i alt en Statsgældsforøgelse paa 300 Mill. Kr., saa kan jeg ikke anse dette for at være en beklagelsesværdig Tilstand, og der er ingen Grund til at tale om, at Gælden er forøget med rivende Hast, overhovedet ingen Aarsag til at klage af finansielle Grunde.

Jeg kommer saa til næste Finansaar, Finanslovforslaget 1919—20. Indtægten er, som sagt, opført med 200 Mill. Kr., og jeg maa paastaa, at dette er et meget ædrueligt Overslag. Der er ikke opført overordentlige Beløb paa nogen Indtægtskonto. Der er ganske vist paa Statsbanerne opført en Indtægt af 15,3 Millioner eller med Fradrag 12,1 Million; men jeg maa gaa ud fra, at Forslaget til Lov om Statsbanetaksternes Forhøjelse vedtages — jeg vil meget anbefale, at dette sker hurtigt —, og at denne yderligere Forhøjelse af Jernbanetaksterne ogsaa kan virke hen til, at vi i Stedet for Underskud faar det, vi kalder Overskud af Statsbanerne.

§ 5 er opført med 172 Mill. Kr., hvoraf Toldindtægten kun er opført med 27 Mill. Kr., altsaa langt lavere, end vi tidligere opførte denne, og samtidig er der ikke paa Forbrugsafgifter som Øl, Spiritus, Tobaksafgift anført Beløb, der svarer til Indtægten af de overordentlige Love, som har forøget Indtægten heraf. Spiritusafgiften er opført med en Indtægt af 400 000 Kr., som ingenlunde svarer til den Indtægt, man har haft af Spiritusafgiften i den forløbne Tid. Ølskatten er opført med 8,8 Mill. Kr., hele Tobaksskatten med 1,4 Million, nemlig kun Stempelafgiften af Cigaretter. Altsaa Ansættelsen er sket paa den mest ædruelige Maade og ganske normalt. Børsskatten er opført med 14 Mill. Kr., og dog har Børsskatten i 5 Maaneder af indeværende Finansaar givet ca. 15 Mill. Kr. Jeg vil gerne nævne en enkelt Udgift, nemlig Udgiften til Rigsdagen. Denne er ikke opført efter Gennemsnitsberegning, men jeg har sat Beløbet op til 1½ Mill. Kr. Udgiften var ifølge Statsregnskabet 1917—18 1 200 000 Kr., men jeg tror ikke, at vi kan regne med, at dette Beløb ikke langt overskrides.